

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 197/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Denisou Jánošíkovou, advokátkou, Klincová 35, Bratislava, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Ncd/14/2024 z 18. septembra 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

- Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. februára 2025 domáha zrušenia uznesenia najvyššieho súdu označeného v záhlaví a prikázania veci z Okresného súdu Prievidza na Mestský súd Bratislava II.
- Sťažovateľ je navrhovateľom v konaní o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, ktoré je vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 13Pc/26/2023. Domáhal sa návrhom na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti podľa § 39 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prikázania tejto veci na Mestský súd Bratislava II. Predmetný návrh na prikázanie veci sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepriložil.
- O návrhu sťažovateľa na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti rozhodol podľa § 39 ods. 3 CSP najvyšší súd, ktorý sťažnosťou napadnutým rozhodnutím návrhu sťažovateľa nevyhovel. Uvedené odôvodnil v bode 9 napadnutého uznesenia tým, že dôvody uvádzané sťažovateľom (zdravotný stav a zlá finančná situácia) nezodpovedajú kritériám, ktoré by bolo možné relevantne zohľadniť pri prelomení práva účastníkov na zákonného sudcu a uvažovaní o prikázaní veci inému súdu. Nepriaznivý zdravotný stav brániaci sťažovateľovi v účasti na pojednávaní pred ktorýmkoľvek súdom nepredstavuje sám osebe dôvod na prikázanie veci inému súdu. K rozhodnutiu o prikázaní veci v inom konaní na návrh sťažovateľa (konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletej na čas po rozvode manželstva) najvyšší súd uviedol, že týmto rozhodnutím nie je

viazaný. Poukázal na to, že inému obdobnému návrhu sťažovateľa už vyhovené nebolo, čo však tiež nie je záväzným rozhodnutím pre rozhodnutie o návrhu v tomto konaní.

4. Najvyšší súd uzatvára, že medzi zdravotným postihnutím sťažovateľa a hospodárnosťou či rýchlosťou konania sťažovateľ nedeclaroval existenciu žiadnej príčinnej súvislosti odôvodňujúcej postup podľa § 39 ods. 2 CSP. Zdravotné, sociálne či finančné dôvody súvisiace s prekonávaním väčších vzdialeností a vynaložením väčších výdavkov na účel dostavenia sa na miestne príslušný súd sú vo všeobecnom meradle bežné a samy osebe nepredstavujú možnosť účinného prístupu k spravodlivosti na rovnakom základe s ostatnými a neodôvodňujú prikázanie inému súdu. Najvyšší súd zdôraznil, že účastník má právo zvoliť si zástupcu, resp. úkon môže vykonať aj dožiadaný súd postupom podľa § 104 ods. 1 CSP.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ argumentuje tým, že konkrétne argumenty najvyššieho súdu v napadnutom uznesení sú v rozpore s odbornou literatúrou, záväznou legislatívou vrátane medzinárodného dohovoru, ktorý je nadriadený vnútroštátnej legislatíve, ktoré súhrnne podľa názoru sťažovateľa zakladajú zákonný nárok sťažovateľa na to, aby vec bola prikázaná na Mestský súd Bratislava II.

6. Sťažovateľ poukazuje na to, že najvyšší súd z rovnakých dôvodov akceptoval v iných konaniach návrh sťažovateľa a vec prikázal z dôvodu vhodnosti na iný súd (uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4Ndc/11/2021 z 29. júna 2021 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 6Ndc/28/2024 z 24. októbra 2024), ktoré, ako tvrdí sťažovateľ, boli odôvodnené totožnými zdravotnými dôvodmi.

7. V ďalšom rozsahu je sťažnostná argumentácia sťažovateľa zameraná na zdôrazňovanie nepriaznivého zdravotného stavu, ťažkosti s tým súvisiace a potrebu osobnej účasti sťažovateľa na pojednávaní, ktorého realizácia je vzhľadom na vzdialenosť aktuálne miestne príslušného súdu pre sťažovateľa nemožná.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou sťažnostnej argumentácie je nesúhlas sťažovateľa s posúdením ním uvádzaných dôvodov ako nepostačujúcich pre prikázanie veci inému súdu. Sťažovateľ nenamieta nedostatočnosť odôvodnenia napadnutého uznesenia najvyššieho súdu, ale jeho vecnú nesprávnosť zvýraznenú v kontexte predchádzajúcich návrhov na prikázanie veci inému súdu, ktorým v iných konaniach, ktorých účastníkom bol sťažovateľ, bolo vyhovené.

9. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd zrušil napadnuté uznesenie najvyššieho súdu a prikázal vec z Okresného súdu Prievidza na Mestský súd Bratislava II. K tomuto návrhu sťažovateľa ústavný súd uvádza, že kompetenčným predpokladom na zrušenie rozhodnutia orgánu verejnej moci ústavným súdom je vyslovenie porušenia základných práv alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy týmto rozhodnutím [čl. 127 ods. 2 veta prvá ústavy; § 133 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)]. Keďže sťažovateľ sa nedomáhal vyslovenia porušenia svojich práv uznesením

najvyššieho súdu, ústavný súd nemá právomoc toto rozhodnutie zrušiť. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde odmietol.

10. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. apríla 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu